

Column

Gegrepen door het noorden

Op de lagere school – ja zo heette die echt – begon het al: ik leerde over ijzererts uit de rotsen van Kiruna dat vervolgens op een treintje ging naar de Noorse kust. Boomstammen uit de eindeloze bossen van het noorden die in de rivieren naar het zuiden getransporteerd werden. Meer dan een half jaar echte winter. Het klonk me als muziek in de oren. Hier moest ik zijn.

En zo ging ik later zelf op verkenning. Als zeventienjarig jongetje op zoek naar een goedkope mogelijkheid om in het noorden te geraken. Nog nooit echt van huis geweest. Het werd een tocht met een vrachtwagen die toch groenten naar het noorden moest brengen. Gratis mee, goed geregeld. Het werd een barre tocht met een chauffeur die regelmatig z'n hand uit het open raampje stak om wat regen over zijn gezicht te krijgen om recht op de weg te blijven. Maar ik heb het overleefd.

‘Hier begon het noordelijke avontuur: de Zweedse klanken van een taal waarbij men scheen te zingen in plaats van praten’

Aangekomen in Zuid-Zweden voelde ik me al hoog in het noorden. En alles was anders. Hier begon het noordelijke avontuur: de Zweedse klanken van een taal waarbij men scheen te zingen in plaats van praten. Een

Oostzee, waar je nauwelijks golfslag had. Op een zondag nam ik de fiets en reed wel dertig kilometer naar het noorden. Het gaf me het gevoel al aardig op weg naar de Noordkaap te zijn. En bij dat ene fietstochtje met dat gevoel steeds naar het noorden getrokken te worden bleef het niet. Het bleek het begin te zijn van een langere reeks van tochten, steeds noordelijker. Uiteindelijk zo noordelijk als maar zou kunnen: Spitsbergen.

Wat is dat toch die magneetwerking van het noorden? Je kunt er soms maar moeilijk weerstand tegen bieden. Ik heb er maar aan toegegeven. Dat kun je ook maar het beste doen, want het blijft aan je knagen die wonderlijke kracht vanuit het noorden. Je praat het anderen ook niet uit het hoofd, heb ik gemerkt. Er is niet tegen aan te redeneren. Als ik in de stand op de Vakantiebeurs mensen hoorde vertellen dat ze in tien dagen op vakantie gingen met de Noordkaap als hoofddoel, raadde ik het regelrecht af. Waarom? Omdat Scandinavië geen bestemming is om door heen te razen voor dat ene ultieme doel. Je hebt je dagen hard nodig en je mist een hoop als je je maar focust op dat ene doel. Maar de Noordkaap moest en zou mee in het programma. En ze blijven maar gaan in grote aantallen: motorrijders, campers, fietsers en anderen met dezelfde bucketlist. De magneet waar geen weerstand aan te bieden is. En nu maar hopen dat de kale rots niet in de wolken hangt..... Goede reis!

Fred Geers is tekstschrijver/fotograaf, gespecialiseerd in Noord-Europa. Hij is auteur van onder meer: *Dominicus Reisgids Noorwegen*, *Odyssee Reisgids Færøer* en *Spistbergen*, *ANWB Taalgids Zweeds* en heeft een aantal voorlichtende websites: Nordview.nl, Nordicwinter.nl en Nordicskatingcenter.nl

